



ГОДИНИ
ОТЕЧЕСТВЕН
СЪЮЗ

С ЛЮБОВ КЪМ БЪЛГАРИЯ,
НАЦИОНАЛНО РАЗБИРАТЕЛСТВО
И ЕДИНЕНИЕ!

ФОТОДОКУМЕНТАЛНА ИЗЛОЖБА
ПРОФ. ИСКРА БАЕВА, Д-Р ЕВГЕНИЙ КАНДИЛАРОВ, СТЕФКА САВОВА, ИВАН СТОИМЕНОВ, СИМЕОН КРЪСТЕВ

ОКТОМВРИ 2012 Г.
НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ СЪЮЗ



ОТЕЧЕСТВЕНИЯТ ФРОНТ / СЪЮЗ И ИЗГРАЖДАНЕТО НА ДЕМОКРАТИЧНАТА ПОЛИТИЧЕСКА СИСТЕМА

Началото на прехода към парламентарна демокрация и гражданска икономика в България започва със свикването на Тодор Живков от ръководството на БКП на 10 ноември 1989 г. Промената завършва структурите на ОФ и изготвянето на закона за ръководството на организацията и е необходим повече от месец, преди да построят отворени на мисълта от Върховите, които българското общество започва да забравя. На 21 декември 1989 г. ръководството на ОФ избира дълбоки кадрови промени, които да помогнат за излизането му от дотлеващата строгият партийен контрол, но в същото време се обявява за запазване и го-капиталистично развитие на всички добри граждански традиции.



XI извънреден конгрес на Отчествения фронт 20-21 ноември 1989 г.

В България, както и в останалите страни от Източна Европа, още в началото на прехода започват преговори между Върховите старши (ВКП) и нови (ОДС) сили за новина, по която трябва да се осъществи политическата трансформация. В преговорите, водени по помощта на Кривопаланска маса, се включва и представител на ръководството на ОФ. Политическият опит на ОФ помага за българщината, пропичане на преговорите и за успешното им завършване. Ново-старата договорност на Кривопаланска маса е за провеждането на свободни и демократични избори на 10 и 17 юни 1990 г., и по-не за обикновено, а за Велико народно събрание, което трябва да изработи нова конституция.



В края на март 1990 г. ОФ провежда първия си конгрес на който официално признава нова програма и успява да се преименува на Отчествени съюз "Земляците на фронта" със "съюз" и мотивирани в необходимостта демократично политическите да бъде заменено с обединение. Така от ОФ се ражда новата организация ОС.



Представители на Отчествения съюз участват в Кривопаланска маса, декември 1989 г.

Като и във всички парламентарни избори след 1945 г., ОФ участва и в изборите от юни 1990 г., в които успява да спечели два мажоритарни мандата, единият от които е на новия председател на ОС. Пилото Ганев. Той е избран за законен председател на ВНС и за председател на Комисията по изработване на новата конституция. Благодарение на този ОС е сформирани организацията и ново-старите започват да изработват на Конституцията на Република България, поставяйки демократичните основи за развитие на съвременна България.

Председател на ОС Ганев Ганев изписва Конституцията на Младия пролет към демократично издана от президента Петко Младенов, юни 1990 г.



"Продум на дотлеват" в центъра на София юни 1990 г.



Представители на ОС, депутати и ВР ВНС участват в изработването и приемането на Конституцията на Република България, 1990-1991 г.



Бискупите в Народното събрание при приемането на новия закон на Република България, София, 1991 г.



XII Велики народно събрание приема Конституцията на Република България, 12 юни 1991 г.



Бискупите в Народното събрание при приемането на новия закон на Република България, София, 1991 г.



Митинги и демонстрации предизвикани в началото на пролетта след 23 ноември 1989 г.



Победоносни митинги на СДЗ и БСР, София, юни 1990 г.



С ЛЮБОВ КЪМ БЪЛГАРИЯ, НАЦИОНАЛНО РАЗБИРАТЕЛСТВО И ЕДИНЕНИЕ!

О Б Р Ъ Щ Е Н И Е

УВАЖАЕМИ ГРАЖДАНИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ!
Преди 70 години - на 17 юни 1942 г. в разгара на Втората световна война и сред ужаса на падналия над Европа и България зловещ мрак за народите под юпитера на хитлеристка Германия и нейните български монархо-фашистки съюзници, по радиостанция „Христо Ботев“ от Москва проклята гласът на Георги Димитров със спасителната съпротива в своите дванайсет точки **Програма на Отечествения фронт**. Положено бе началото на организираната съпротива и борба на българския народ срещу фашизма чрез създаването на мощен **Отечествен фронт(ОФ) - равнопоставена антифашистка коалиция на леви и центриски политически партии** (комунисти, леви земеделци, социалдемократи, збедари, радикали, патриотични офицери и други), на **обществени организации** и съюзи и отделни **изявени личности**.

Победният акт от 9 септември 1944 г. и установяването на народнодемократична власт от правителството на ОФ, предприетите от него дълбоки преобразувания заедно с героичното участие на българската армия в окончателния разгром на хитлеристка Германия по фронтоните на Югославия, Унгария и Австрия спаси България от позор във войната и унищожена претпа национална катастрофа, притесни стрелата към антихитлеристката коалиция на съединените народи и държави. Подписаният от правителството на ОФ през 1947 г. Парижки мирен договор съхрани териториалната цялост и достойнство на Отечеството, въпреки статута на победена държава във Втората световна война.

Като уникален български политически проект на леви и левоцентристки политически сили, Отечественият фронт не просъществува дълго. След обявяване в речта на Уинстън Черчил от 5 март 1946 г. във Фултън (САЩ) „студена война“ и настъпващата съветизация в Европа и света се създаде обстановката на остро геополитическо и идеологическо противопоставяне. То се пренесе и във вътрешнополитическия живот на страните от Източна Европа и България не бе изключение в този процес. Отечественият фронт постепенно зауби облик си на политическа коалиция, но запази важна съставка от същността си - да бъде съюз на най-широките народни слоеве.

Отечественият фронт - трансформиран след 1948 г. в **масова обществена организация** - чрез хилядите си комитети и всеотдайни дейци намери своето поле на дейност по местоживее - близо до хората, превърна се в средата за съхранение на патриотични и демократични традиции и постапи чрез множеството си граждански инициативи и движения наечните на гражданското общество.

След демократичните промени през 1989 г. **Отечественият съюз (ОС)** като правопреемник и продължител на най-добрите традиции и ценности на ОФ дава своя принос за възстановяването на свободата, плюрализма и демокрацията, за реабилитиране на идеята за единението на нашата и на широките проგრени коалиции във времена на кризи и изпитания, за съхранение на гражданския мир и етичната толерантност, за оживяване и развитието на българската култура и духовност, за активното участие на гражданите в управлението и контрола спрямо органите на властта в името на доброто управление.

Днес ние - представителите на политически партии, на граждански сдружения и съюзи и отделни личности, обединени в **Национален инициативен комитет** за отбелязване на **70-ата годишнина от създаването на ОФ**, заедно с всички на **Отечествения съюз се ОБРЪЩАМЕ КЪМ БЪЛГАРСКИТЕ ГРАЖДАНИ - ИСТИНСКИ ПАТРИОТИ, ДА ОБЕДИНИМ СИЛИ, ИНТЕЛЕКТ И УСИЛИЯ В ИМЕТО НА ОТЕЧЕСТВОТО ЗА:**

- СПИРАНЕ И ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ДЪЛБОКАТА СОЦИАЛНО-ИКОНОМИЧЕСКА И ДУХОВНА КРИЗА, ОТРАНАЧАВАНЕ НА БЕЗРАБОТИЦАТА И „ИЗТИЧАНЕТО НА МОЗЪЦИ“, РЕФОРМА НА ДОХОДИТЕ ДО СРЕДНОЕВРОПЕЙСКИ НИВА, НАСЪРЧАВАНЕ И ЗАКРИЛА НА ИНВЕСТИЦИИТЕ И БЪЛГАРСКАТА НАУКА, ОБРАЗОВАНИЕ И КУЛТУРА;
- РЕШИТЕЛЕН ГРАЖДАНСКИ ОПТИОР СРЕЩУ ВСЕКИ ОПИТ ЗА НАРУШАВАНЕ НА ДЕМОКРАТИЧНИТЕ НОРМИ, СВОБОДАТА И ГРАЖДАНСКИЯ МИР, СРЕЩУ ПРОЯВИТЕ НА ПОЛИЦЕЙСКИ И АДМИНИСТРАТИВЕН НАТИСК ИЛИ НАСИМИЕ, СРЕЩУ ОПИТИТЕ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ЕДИНОПАРТИЙНА ВЛАСТ;
- ЛИКВИДИРАНЕ НА БЕДНОСТТА И ЕКСПЛОАТАЦИЯТА, ЗАКРИЛА НА МАЙЧИНСТВОТО, ДЕТСТВОТО И ХОРАТА В НЕРАВНОСТОЙНО ПОЛОЖЕНИЕ;
- БОРБА С ПРЕСТЪПНОСТТА И КОРУПЦИЯТА, СПИРАНЕ НА ИЗДЕВАТЕЛСТВОТА И ПРОГОНВАНЕТО ОТ БЪЛГАРИЯ НА МЛАДИТЕ И АКТИВНИТЕ ХОРА, ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ДЕМОГРАФСКАТА КРИЗА;
- РЕШИТЕЛНИ ДЕЙСТВИЯ ЗА ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА СОЦИАЛНИТЕ И КУЛТУРНИТЕ РАЗЛИЧИЯ И ДИСПРОПОРЦИИ МЕЖДУ ЕТНОСИТЕ, УКРЕПВАНЕ НА МОРАЛНОТО И КУЛТУРНОТО ЕДИНСТВО НА БЪЛГАРСКАТА НАЦИЯ;
- РАВНОПОСТАВНО И РАВНОПРАВНО УЧАСТИЕ НА БЪЛГАРИЯ В ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И МЕЖДУНАРОДНИТЕ ОТНОШЕНИЯ, АКТИВНО ПРИСЪСТВИЕ И УЧАСТИЕ В РАЗНООБРАЗНИ ГЕОПОЛИТИЧЕСКИ ПРОЕКТИ И ДОГОВОРНОСТИ;
- ПРИЗОВАВАМЕ БЪЛГАРСКИТЕ ГРАЖДАНИ ДА СЕ СЪБЕРЕМ В МОГЪЩ ОТЕЧЕСТВЕН СЪЮЗ В ИМЕТО НА ЕДИНЕНИЕТО И НАЦИОНАЛНОТО СЪГЛАСИЕ ЗА СПАСЕНИЕ, МОДЕРНИЗАЦИЯ И ПРОСПЕРИТЕТ НА СЪПОТО НИ ОТЕЧЕСТВО.**
- ДА ЖИВЕЕ БЪЛГАРИЯ !**

НАЦИОНАЛЕН ИНИЦИАТИВЕН КОМИТЕТ
НС НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯТ

17 юни 2012 г.
СОФИЯ
СЪЮЗ

70 години
Отечествен фронт - съюз

ИДЕЯТА ЗА ЛЯВО ПОЛИТИЧЕСКО ОБЕДИНЕНИЕ - РАЖДАНЕ НА НАРОДНИТЕ АНТИФАШИСТКИ ФРОНТОВЕ

Идеята за обединение на народно-обществените сили в азиатски и политически икономически им прайв и много други. Но в съвременната эпоха започнала с Първата световна война и с революцията в Русия през 1917 г., тя се свързва с новобългарското международно комунистическо движение. Първите следвоенни борби, спроводени със сътрудничеството и политически борби в цяла Европа, породили необходимостта от обединение на лявите сили в борба както за разширяване на парламентарната демокрация, така и за революционен изход от кризата. В България идеята за Единния фронт на работниците и околните в защитата сил от Димитър Влазов през 1919 г. и от Георги Димитров. Тези идеи са проявили време на военния пролет на 9 юни 1923 г., но след трионационалното криване в револуцията по време на Септемврийското въстание от 1923 г.

Десетилетия по-късно българинът Георги Димитров възвръща идеята за обединение на лявите сили, която идеята е олицетворение на националосocialизма и установяването на нацистка диктатура в Германия. След като по време на Лейпцигския процес през 1933 г. Димитров успява бегство да защити себе си и другите обвиняеми от изсуржените обвинения за подготвяне на Раухстага, той замлъква за Москва и на Съветски Конгрес на Комунистическия интернационал през 1935 г., осъществявайки своята политическа мисия на ляво-еволюционна организация - от политически "лява сила срещу фашизма" към обединение на всички антифашистски сили. Съветски Конгрес на Комунистическия интернационал на Георги Димитров за създаване на народно-народни антифашистски фронтове. Обединяването позволило да се победи на лявите сили в работите и съставяне на политическия ляво-народни фронтове във Франция, Испания, Чили.



Георги Димитров в намерено на Септемврийското въстание, София, 1923 г.



Страниците на Георги Димитров за Единния фронт, публикувани във в. "Работнически вестник", Абулун-септември 1923 г.



Георги Димитров на процеси в Лайпциг, 21 септември - 23 декември 1923 г.



Протошна демонстрация в лондон на Георги Димитров и другите арестувани комунисти. На плаката: "Единен фронт срещу фашизма", Лондон, 3 април 1933 г.



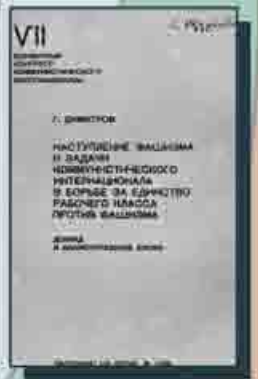
Протошна демонстрация през английското бегство в Ню Йорк за освобождението на арестуваните, но не освободени комунисти, Димитров 1933 г.



Георги Димитров на Съветски конгрес на Комунистическия интернационал, Москва, 25 юни - 20 август 1935 г.



Приемането на Народния фронт демократичен на улиците на Мадрид, 1936 г.



Втори Димитров "Гарантирането на фашизма и задани на Комунистическия интернационал в борбата за единство на лявата сила срещу фашизма". Доклад пред Съветски конгрес на Комунистическия интернационал, Москва, 1935 г.



Матейо, Францията от Народния фронт във Франция, Париж, 14 юни 1936 г.



Демонстрация в Милано, Италия, 1937 г.



Антифашистка демонстрация в Милано, 1936 г.



Изказване на ПТ за демократичните партии и организацията на работниците на обща програма в защита на народно бегство, София, 1936 г.

СЪЗДАВАНЕ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ В ХОДА НА СЪПРОТИВАТА

70 години
Отечествен фронт - съюз

Втората световна война променя събития не само на Европа и света, а и на комунистическото движение. След като на 22 юни 1941 г. нацистка Германия нападна неколкократно Съветския съюз, към комунистите от всички страни е отправен призивът незабавно и с всички средства – млади (неоръжбени, самотни) и с опит в ръка (военини, ветерани, партизански формирования), да заронят съпротива срещу Третия райх и новите съюзници от "истинския пакт". В България решението за организиране на въоръжена съпротива е взето на 24 юни 1941 г. и първи организатори на въоръжените сили са: "Български съюзник на Русия" и "Полумладежи" организирани по-късно от мюсюлманите с десетилетия земи, свързани с българите, комунистите започват да създават бойни дружини и партизански отряди. Наред с организиране на съпротивителното движение се предприемат усилия за приближаване на съюзници в този неравен и изтощителен сред най-масовите и вилтални партии и дружини обществени и политически групи, обедини се промишлените работници, постави България в условия на Третия райх.

В средата на 1942 г. е разработена и политическата платформа за антифашисткото обединение, която като Програма на Отечествения фронт е обявена по радиостанция "Христо Ботев" на 17 юни 1942 г. От този момент започва създаването на политическата съпротивителна коалиция на всички сили в българското общество, която да поставят за цел демократизация на страната, откъсването от истинския пакт и установяване на протекторатски отношения с Антифашистката коалиция. Благодарение на промените в хода на войната и засилените антифашистически настроения на 10 август 1943 г. е оформено ръководството на ООФ в лицето на създадения Национален комитет на ООФ. В този орган се включват вилтални политически фигури като Кирил Георгиев, Никола Петков, Григор Чешмеджиев, Кирил Драмлиев, Димо Каласов, представители на земевладелците, комунистите и социалдемократите. Така съпротивата в България получава и своето политическо лице.



Програмата на ООФ гласява за независимата радиостанция "Христо Ботев" на 17 юни 1942 г.



Декларацията на БРП за изграждането на ООФ в "Работническо дело", бр. 1, септември 1942 г.



Манифестът на НК на ООФ към българския народ за обявяване на фашисткото правителство и българските власти. Съобщен на 30 август 1944 г.



Георги Димитров в работния си кабинет, Москва, 1943 г.

ЧЛЕНОВЕТЕ НА НЕЗАВИСИМИЯ НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ НА ООФ 1943 Г.



Кирил Драмлиев



Григор Чешмеджиев



Никола Петков



Тричленен щаб на Народноосвободителния въстанически фронт (НОВФ) 1944 г.



Партизани от средногорския отряд "Васил Левски"



Партизани от отряд "Антон Иванов" пред разстрел. Отрядът се опротивява след нападението на доузери Батик, март 1944 г.



Партизани от отряд "Георги Димитров"



Партизани от бойски "Чопаир"



СЪЗДАВАНЕ НА ОТЕЧЕСТВЕНОФРОНТОВОСКОТО ПРАВИТЕЛСТВО И ПЪРВИТЕ ИЗБОРИ

През 1944 г. Съветската армия се приближава към българските армици и партизаните на Третият свят до се срещат в Босе по-късно. Военните действия принуждават българските политци да помислят за възможностите за Верникополитическа преориентация. Единствено съпротивителното движение и Отечествения фронт като извадо политическо движение още от 1942 г. действат в съзвучие с борбата на Антифашистическата коалиция и подкрепят контакти със Съветския съюз. Събитията през 1944 г. лонбържват първи събор на политическите фигури, освободили своите усилия в политическата коалиция ОФ. През лятото на 1944 г. и управителите в България се оказват да се преориентират към Антифашистическата коалиция, но опитите им не са с твърде дълготрайни, но и не успеват да сменят съдържанието на нито, ако от атомните антифашистически сили. В таква обстановка през август ОФ започва непосредствена подготовка за сменя на правителството и издигане на властта. На 30 август 1944 г. Националният комитет на ОФ обявява Манифест към българския народ и армия, формулира насоките за новото правителство. В първите дни на септември Съветската армия вече е на Дунав, а силите на ОФ по места организират отряди, демонстрации, освобождават политическите затворници и заемат властта в някои селища и градове. В София обхватно на договораното правителство и съставянето на ново в съществуване със съветските сили на военните от ОФ и политическото му движение – рано сутринта на 9 септември по редото Кимон Георгиев от "Звено" обявява програмата и състав на новото правителство на ОФ. В него участват комунисти, земеделци, аристари и индустриали. Първото правителство на ОФ получава ново название в българската история в политиката, идеологичната, социалната сфера: Военната политика.

Още в първите дни и месеци на правителството на ОФ предприет доминираща предвидителността – подписане на прокламация на 28 октомври 1944 г., съобразяване с волята на победителите за нахаване на българците за възстановяване на България във военните на страните на Третия рай, скарване на нови сили на властта, участие във войната срещу Германия. На най-важните предвидителности са надясната прокламация в коалицията ОФ, която в края на 1944 г. започват неколкократни и са създадени арми по време на Първия конгрес на комитетите на ОФ, проведен от 9 до 12 март 1945 г.

Основната задача на ОФ през 1945 г. е подготвянето и провеждането на първите следвоенни мултипартийни избори. Важността им за бъдещото на страната е толкова голяма, че себува гласещите прегри това вътрешнокалцивни противоречия и предизвикателности на всички сили – революционните сили в ОФ са подкрепени от Съветския съюз, а умерените – от западните сили. Под военан натиск изборите са отложени две пъти – през април и през август, и са насрочени за 18 ноември 1945 г. С приближаването им се създава доминантното разделение на партиите от ОФ и издигането на чест от тях в опозиция, която бойкотира изборите. В крайна сметка първите следвоенни избори показват безспорно превъзходство на силите на ОФ, които получават подкрепата на 88.1% от избирателите.



Членове на първото отечественофронтно правителство на ОФ, работило от март до ноември 1945 г. Част от министрите: Георги Димитров, Тодор Костов, Кимон Георгиев, Цола Далавакчиева, Гелена Попов, Александър Оббев, Весил Юркев и Стефан Костурков. София, март 1945 г.



Митинг в София на 9 септември 1944 г.



Митинг в Пловдив, 9 септември 1944 г.



Госрешане на Съветската армия, септември 1944 г.



Заседание на първото правителство на ОФ работило от 9 септември 1944 до 31 март 1946 г. отляво на дясно: Добри Топчешев, Циплика Бобошевска, Кимон Георгиев-министър-председател, Тодор Пайков, Никола Пипков, Циплика Ванков, Ангелин Юсов, Стефан Чоколов



Прокламация на първото правителство на ОФ в "Отечествен фронт" септември 1944 г.



Митинг по случай прокламацията на правителството на ОФ, София, 17 септември 1944 г.



"Всичко за фронта, всичко за победата!" Младки звановци за фронта, септември 1944 г.



Госрешане на Съветската армия в София, септември 1944 г.



Митинг в София в подкрепа на Народния фронт



Митинг по случай посрещането на министрите Ангел Юсов и Борис Вульфов във Варна, октомври 1944 г.



Първи конгрес на ОФ, София, 11 март 1945 г.



"Манифест към българския народ", приет на Първия конгрес на ОФ в "Отечествен фронт", в. 162, 18 март 1945 г.



Бюлетен на Отечествона фронт за участие в изборите за 26 ОНС, ноември 1946 г.



Манифестаци по случай откриването на 26 ОНС, София, 15 декември 1945 г.



Министър-председател Кимон Георгиев чете декларацията на Второто ОФ правителство, София 1945 г.



Второ правителство на ОФ, работило от март до ноември 1945 г. Част от министрите: заседнали в сградата на Бун "Фирчичина" 48 (днес: П. Левски) 47, отляво надясно: зан. Христо Акимов ("Звено"), Тодор Костов (БРП/К), Иван Стефанов (БРП/К), Георги Кулишев ("Звено"), Любен Коларов (БЗНС)



ПЪРВИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА – МИРЪТ И РЕПУБЛИКАТА

Второто правителство на политическата коалиция ОФ, сформирано през март 1946 г., открито под ръководството на Кимон Георгиев, има пред себе си не само важни задачи във вътрешно- и международен план.

Над-бавката държи под ръководството и окончателното решаване на Върховия съвет на държавно управление на България. Своята роля на цар Борис през август 1943 г. България се упречи от Ръководството, което след новото земно покълване на 8 септември 1944 г., е изцяло подчинено с диктаторски притиски дясно, сподружени на ОФ. Независимо от променения характер на Ръководството монархическата форма за управление на държавата изглежда все по-неизбежна на революционните процеси, осъществявани в цяла Източна и Централна Европа – тя е поставена под въпрос и е ликвидирана в страни като Италия, Югославия, Албания, Унгария, Румъния. В България Върховият съвет за необходимостта монархията да бъде заменена с република е поставен през 1946 г. Политическата воля е изразена на 19 юли 1946 г. на събиращото заседание на правителството и ръководството на ОФ – мотивите за ликвидиране на монархията са свързани с политическата на мирния дясно в България. Създават се стъпки в изработване на Народно събрание, което приема Закон за отпътуване до народа за приемане на монархията и за отпътуване на Велико народно събрание. По този закон е организиран първият в историята на България референдум на юбилейното многолетие на България – в 833 183 души, или 91,67%, обявяват своята воля България да стане република, какъвто остава и до ден днешен.

Втората война зарече, свързана с новото място на България в Европа и света, е подготвена и подкрепена на мирния дясно между България и страните от Антиимпериалистичната коалиция. Усложнява му се обсеждане на Парижката мирна конференция през лятото на 1946 г. Българското участие, водено от Васил Коларов и с участието на цялостната опозицията по международно право, има първоначално задача да защити българските интереси. За разлика от предишната Парижка мирна конференция от 1919 г., през 1946 г. България получава защита от някои от победителите – Съветския съюз, Чехословакия, Полша, Югославия и открито САЩ. Българските на подкрепата българските интереси са запазили такива, каквито са на 1 януари 1941 г., т.е. тоби са робските територии, към които е добавена и присъединената през 1940 г. Южна Добруджа. Мирният дясно в България е подкрепен на 10 февруари 1947 г. от Кимон Георгиев, Александър Соболев и Тодор Костов, с което е въстановен субективният на дясно. Третото правителство на ОФ, осъществено от Георги Димитров, получава възможност да развие дипломатично отношение с ролята на дясно.



Министри от правителството на ОФ пред храм „Александър Невски“ до същия местоположение на водещията от края на войната. София, 9 март 1946 г.



В деня на референдума за Република. София, 8 септември 1946 г.



Митинг пред Народното събрание по случая обявяването на Републиката. София, 15 септември 1946 г.



Михаил Станболов, Антон Юсов. София, 11 август 1946 г.



Митинг за обявяване на Републиката, 15 септември 1946 г. От ляво на дясно: Антон Юсов, Димо Казанов, Георги Трайков, Георги Димитров, Кимон Георгиев, Александър Соболев, Димитр Великов, неизвестни. Плакатът пред Парламента.



Съгласието на опозиционно-пофронтовските партии по работната агенция за ВНС. Октомври 1946 г.



В деня на изборите за VI Велико Народно събрание. София, 27 октомври 1946 г.



Георги Димитров чете Прогласението декларация на новото ОФ правителство. София, 28 ноември 1946 г.



Кимон Георгиев подписва конституцията. София, 4 декември 1947 г.



Добри Богданов подписва конституцията. София, 4 декември 1947 г.



В Народното събрание аглодират приемането на Конституцията. София, 4 декември 1947 г.



Георги Димитров подписва конституцията. София, 4 декември 1947 г.



Андрей Николов подписва конституцията. София, 4 декември 1947 г.



Владимир Димитров-Мистора подписва конституцията. София, 4 декември 1947 г.

ОРГАНИЗАЦИОННО ОФОРМЯНЕ – ВТОРИ КОНГРЕС НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ



Приключването на първия на „народни революции“ в Източна Европа, предизвикало от разрастването на новия световен конфликт – Студентската война, промени развитието и на Отечественния фронт. В продължение следващите години се оформили експертни организации на ОФ, установява се тясното място в новата политическа система и взаимните за разрастването на междупартийните коалиционни сътрудничества. След като е осъществена тази мащабна организационна работа, остава времето и да търсене на приемлива форма на съществуване на ОФ.

В началото на 1948 г. настъпва времето за подготовка на най-големия конгрес на ОФ – втория конгрес, определяйки като Втория на Всичкиот победител, тъй като новата политическа система вече е оформена. Вторият конгрес на ОФ започнал на 2 и 3 февруари 1948 г., се провежда след като е приета новата конституция на страната и след като политическият курс е изяснен в България и в останалите страни от Източна Европа е съдено да подкрепят не останалите политически партии на Бомбата на комунистите. Това нов политически тенденция дават оторочаване и бексу решаване на Втория конгрес на ОФ. Това е първият мащабен конгрес на ОФ, който дава морал и на следващите конгреси на организацията, преобладава се в основна политическа опора на властта. В конгреса заема се събират 1106 делегати от които 253 са депутати, 324 – селски, 407 – обществени работници и студенти, 72 – военнослужещи, 22 – занаятчии, 153 – млади със собствени професии и 16 – деца. Те изслушват основния доклад „Отечествения фронт, неговото развитие и предстоящите му задачи“, донесен от Георги Димитров, обхващат и Манифест към българския народ. Най-важните решения на Втория конгрес на ОФ са свързани с приемането на програмата от 12 точки и нов устав, които осъществяват превръщането на ОФ от партизанска организация в обществено-политическа организация. За основна цел на ОФ, както и на всички останали обществени организации, е обществено полагането на „основите на социалистическо общество“ и изграждането на България като Народна република, „национална по форма и социалтически по съдържание и характер“.



Вторият конгрес на ОФ, София, 2-3 февруари 1948 г.



Декларация на НР на ОФ и разпоредбите на Отечествено-революционните партии и масови организации по международното и вътрешното положение на България и задачите, които стоят пред ОФ.



Издание с документите на Втория конгрес на ОФ.



Георги Димитров, „Отечествения фронт неговото развитие и предстоящите му задачи“ Доклад, донесен на Втория конгрес на ОФ.



Програма на ОФ, приета на Втория конгрес, февруари 1948 г.



Маст от делегатите на Конгреса, София, 2 февруари 1948 г.



Юношката делегация на Втория конгрес на ОФ, София, 2 февруари 1948 г.



Манифест към българския народ, приет на Втория конгрес, февруари 1948 г.



Манифестна митинг по случай Втория конгрес на ОФ, София, 2 февруари 1948 г.



Манифестна митинг по случай Втория конгрес на ОФ, София, 2 февруари 1948 г.



Приемане на програмата за конгреса, София, 2 февруари 1948 г.



Алтернативна делегация на Втория конгрес на ОФ, София, 2 февруари 1948 г.



Митинг на официалните гости пред Народния театър навсякога на митингостите-митинг по случай Втория конгрес на ОФ, София, 3 февруари 1948 г.



Митингостите митинг по случай Втория конгрес на ОФ, София, 3 февруари 1948 г.



Митингостите митинг по случай Втория конгрес на ОФ, София, 3 февруари 1948 г.

ОТЕЧЕСТВЕНИЯТ ФРОНТ В ГОДИНИТЕ НА СТАЛИНИЗМА



В края на 40-те години водещата роля в държавата, диктаторската дълга ръка в Сталинската България – Съюзените щати и Съветския съюз, само се усилват и във връзка с Корейската война достигат до връхната на военен конфликт. Това дълга стратегическа връзка спрегната от Източна Европа, която иска да запази ролите си на мобилизирана пролетарска проба на диктаторски мурализиране. За Отечествовния фронт наставане на „нашата сталинизма“ се изразява в вероизпитание на обществеността му функциите и в опит за пълното му протричане на органиране на пролетарската администрация. Като водещ организационен принцип на ОФ е грешен демократически центризм, който осуетява пътя, който не само вярва „малкия съвет“ и организационно на ОФ, а и на Висшата Върху ОФ.

В хода на превръщането на ОФ от политическа коалиция в единна обществено-политическа организация и осъществяване на неговите мисии – до 1 октомври 1948 г. са създадени организации в голямото населено място, като изобщо в специалните организации стават 751 с около 700 хиляди членове. Най-ограничаване специалната работност на ОФ като извънпартийна формация се осъществява организационно му да се обединят, като се подготвят на народните съвети.

В края на 40-те и началото на 50-те години се оформя още един процес – левията партия и някои обществени организации прекратяват самостоятелността си осъществяване и се вливат в ОФ. На 19 февруари 1949 г. Народният съюз „Земля“ решава да прекрати съществуването си и предлага членовете си да се вливат в ОФ на свой ЮВВ конгрес на 8 март 1949 г. според решението на Висшата ръководна партия в ОФ се вливат и такива организации като Женския съюз или българо-съветските дружества.

Въпреки не самостоятелността: реалност на ОФ е ограничена, това не означава, че тези прекратява организационно на масови мисии по най-важните за времето проблеми: през 1951 г. организационно на ОФ се вливат в движението за мир, като събират стотици хиляди подписи под Обращението на Световния съвет за мир, се обединяват на Пикет на мир, през 1953 г. ОФ участва в приемането на Декларацията по повод на Виенския конгрес на народите за защита на мира, през 1952 г. ОФ координира събирането на средствата за Земя за развитие на народното стопанство.



Плакати в пурпурна на бригадирското движение



Директивата за функционата работа на Сталинския фронт на единните обществено-политически организации. София, 1948 г.



Изборна платформа на ОФ за народни съвети и народни съветски организации. София, 1949 г.



Бригадирска карта



Вълчо Червенков на заседание на Народния съвет на ОФ, София, 13 март 1948 г. Отляво надясно: Кимон Георгиев, Виолета Бероникова, Маруся Торорова, Георги Димитров и Вълчо Червенков



Българска бригада



Разработване на сценария на ТКЗС



Житва в ДЗС „Георги Димитров“, Плевенско



Строителство на завод „Бели Искри“



ТКЗС „Априлски цвят“



Металургичен комбинат „В. И. Ленин“ в Перница



Димитровград, бригада



Вълчо Червенков на Втората конференция на ТКЗС, София, 1950 г.

РОЛЯТА НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ В СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СТРОИТЕЛСТВО

70 години
Отечествен фронт - съюз

След смъртта на Сталин на 5 март 1953 г. първо в Советския съюз и после и в другите европейски социалистически страни започват промени, насочени към преодоление на последиците на сталинизма. За ОФ това означава възможност да възстанови своята специфична обществена роля. В такъв дух и инициатива на ЦК на БКП „За увеличаване и задължително на ОФ в социалната област“ обсъдено и прието на 17 януари 1957 г.

Надължително значение за възстановяване на самостоятелността на ОФ имат решенията на неговия Четвърти конгрес, проведен на 11-12 февруари 1957 г. От този момент ОФ не само си връща автономността в републиката, а и започва да поема материална и организационна тежест от организирания държавна администрация и от стопанските предприятия. Основната опора на ОФ от победно обществено-организационно в България е в това, че работи по местомиване, започва Указанията, Президиума на Народното събрание от 23 януари 1959 г., която променя административно-териториалното деление на страната и създава 30 области (по-късно намалени до 28), налага организационно реструктуриране, с които ОФ се справя успешно.

В областта на социалистическо строителство, децентрализация на управлението и модернизация на обществото ОФ играе ролята на организатор на обществените инициативи, реализатор на контрола върху работата на административните и стопанските органи, участник в самоорексационна на местните общности. Това и бравето, което ОФ успява да прибави в своята дейност като колективна членове различни съюзи и обединения: творческия глас, Движението за правост, инициатива за защита на мира и за солидарност с различни държави, Съюза на българските автомобилисти, Централния кооперативен съюз, Българския туристически съюз, Българския съюз за физкултура и спорт, Любим-рибарски съюз, Съюза на юристите, Съюзът на мажоранките и трайковските културно-просветни дружества.

В периода от 50-те до 80-те години ОФ продължава да бъде основният организатор на всички събори. Това му позволява да осигури масовото участие във всички и оказва се зорка посрещане референдум на 18 март 1971 г. за приемането на новата българска конституция. Отново ОФ е гаранцията на тържествено отбелязване на 1000-годишния от празненство на българската държава през 1981 г. В периода на социализма без участието на ОФ не е проведена нито една общодържавна хмпанна инициатива или честване.



Делегатите на Габровски окръг на VII конгрес на ОФ, 1957 г.



Окръжен конгрес на ОФ, София, 1957 г.



Районният комитет на ОФ с членове на габровския окръжен комитет на ОФ, 1959 г.



Председателят на Демократичния форум Желю Желев на VII конгрес на ОФ, 1959 г.



Горно Жилко сред делегатите на Окръжен конгрес на ОФ, София, 1957 г.



Районният комитет на ОФ в Пловдив, 70-та годишнина на ОФ, 1979 г.



30 години ОФ Габровец, 1972 г.



Любич, 1965 г.



МК „Железница“, 70-та годишнина на ОФ, 1979 г.



Детска постановка, Зона В-В, София, 1972 г.



МК „Младост“



Окръжен комитет, 70-та годишнина на ОФ, 1979 г.



София, 1974 г.



Пазови люти на ОФ.



Международен младежки фестивал, София, 1968 г.



Международен детски фестивал „I was in the field“.



Общени детски събори на различни години.





ОТЕЧЕСТВЕНИЯТ ФРОНТ ПРЕД ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВОТА НА ПРЕУСТРОЙСТВОТО

В началото на 80-те години Студентската война избухва в академичната среда, което се проявява в забързаността на икономическата криза на социалистическите страни. Икономическите проблеми, предизвикват търсенето на нови решения и изгради водещи роли на неговото на българското преустройство като ролите на инициативата от който възниква съюзът на ИК на КПСР Михаил Горбачов "перестройка". Основната цел на реформите е ускорение на икономическото развитие чрез обръщане към пазарни елементи, даващи значителен икономически ефект и от работната на ОФ в издана през септември на предизвикателствата "Обществена дейност с инициатива за осъществяване на голямата икономическа ефективност". Става дума за реалност като средство за "ефективно използване на земята и енергията" (1991 г.) и 1995 г.), за развитието на системите за автоматизирано обслужване на населението" (1995 г.), за опазване на природата (1994 г.) и 1994 г.). През 80-те години на преден план излизат дясно борбата за правдолюбие на протекционизма от Студентската война, която придобива нов характер на участието на ОФ в редицата за мир – през март 1986 г. ОФ се включва в инициативата "Балканите – свободни от химическо оръжие", а през август с.г. в сред азиатските на международната конференция "Европа и мир" във Варна.

Традиционно място в реалността на ОФ Винаги е заемала патриотичната дейност осъществяване в инициатива за активност, в която представителите на различни етнически групи получават знания и умения, необходими им за приспособяване в модерното общество. Патриотичната наситеност на ОФ се проявява и от "Възраждането процес" – неочаквана и трудно обяснима капацитет за насилствено приспособяване на българските турци чрез остана на земната им.

Най-важна роля за развитието на ОФ през 80-те години играе Десетият конгрес на ОФ (14-18 май 1987 г.), който чрез дискусии и приетите документи приспособяване на преустройството и оптимизираните организационни дейности. В края на март 1989 г. ръководството на ОФ приема програмата за трансформация на организацията която според Юскавата Концепция от 1987 г. трябва да остане водеща в алтернативността на политическа система.



Патриотичен концерт на ОФ София, 1981 г.



Сград на Социално патриотично общество, 1981 г.



Митингостанция по случаю 24 март



Студентски митинг



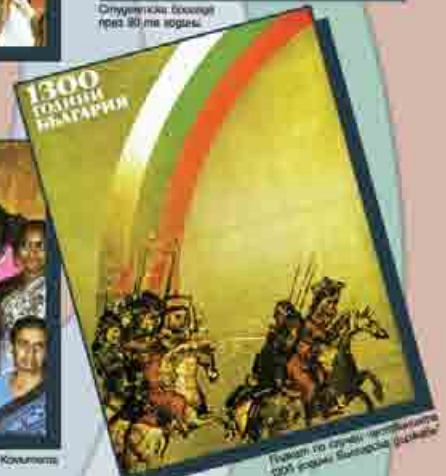
Студентски ботаник през 80-те години



Териториална конференция по случаю 30-годишнина на БЗНС София 1980 г.



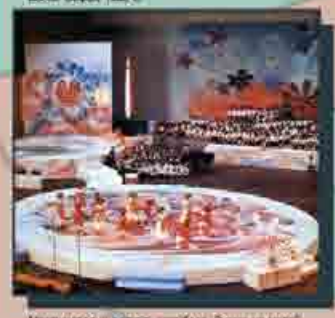
Елена Лазарова с четиригодишна дъщеря в Колежката за обучение на българските жени



Градът по случаю 1300 години България



Секционен концерт в клуб "Либелити"



Международна ветеранска асамблея "Земни на вода"



Първият български космонавт Ивано Иванов



Спартакиада



Авиационен завод в София



Тридесети конгрес на ОФ София, 1987 г.



Седми Юбилейни през Десетия конгрес на ОФ София 1987 г.



ОТЕЧЕСТВЕН ФРОНТ 27 ноември 1988 г.